

allerede omfattet af straffelovens regler om konfiskation. Formålet med bestemmelsen var imidlertid at skabe mulighed for en ændring af retspraksis, således at domstolene ville anvende konfiskation i videre omfang, end det havde været tilfældet hidtil.

Bestemmelsen giver mulighed for konfiskation ved alle former for færdselslovovertrædelser, for så vidt der er tale om grove eller gentagne overtrædelser. Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen har det dog navnlig været hensigten, at konfiskation skulle ske ved grove eller gentagne tilfælde af spirituskørsel, gentagne kørsler i frakendelsestiden samt gentagne kørsler uden at have erhvervet kørekort.

Det er alene genstandskonfiskation, det vil sige konfiskation af selve motorkøretøjet, der er omfattet af § 133 a.

I øvrigt gælder straffelovens almindelige regler om konfiskation, jf. § 133 a, stk. 2. Dette indebærer bl.a., at der i medfør af straffelovens § 75, stk. 3, i stedet for genstandskonfiskation principielt kan ske værdikonfiskation, det vil sige konfiskation af et beløb svarende til motorkøretøjets værdi. Det er dog forudsat i forarbejderne til færdselslovens § 133 a, at værdikonfiskation kun bør ske, hvor tiltalte efter overtrædelser, men inden domsforhandlingen, sælger køretøjet, og det må befrygtes, at pågældende vil anvende salgssummen til at anskaffe sig et andet køretøj.

Efter straffelovens § 76, stk. 2, kan konfiskation kun ske hos den, der er ansvarlig for lovovertrædelser og hos den, på hvis vegne han har handlet. Konfiskation af motorkøretøj i medfør af færdselslovens § 133 a, kan således ikke ske, hvis tiltalte ikke selv ejer køretøjet. Dog kan der i medfør af straffelovens § 77 a i helt særlige tilfælde ske konfiskation af et køretøj, der ejes af eksempelvis en samlelever, når det på grund af ganske særlige omstændigheder må befrygtes, at køretøjet på ny vil blive brugt ved en strafbar handling.

Der foreligger ingen aktuel, officiel opgørelse over anvendelsen af færdselslovens § 133 a i retspraksis. Det er imidlertid usikkert, om konfiskation i dag bruges i særlig vidt omfang, hvilket muligvis kan skyldes tvivl om bestemmelsens anvendelsesområde.

5.5.3. Justitsministeriets overvejelser

Som anført under punkt 5.5.1. ovenfor er takstsystemet for sanktionsfastsættelsen i sager om spiritus- og promillekørsel meget nuanceret med mange forskellige strafpositioner, hvis anvendelse ud over selve alkoholpromillen tillige afhænger af en række øvrige omstændigheder. Systemet er derfor relativt tungt at anvende for politi, anklagemyndighed og domstole, uden at det af den grund nødvendigvis opleves som

mere retfærdigt af borgerne, der ofte vil finde det svært gennemskueligt.

På den baggrund nedsatte den daværende regering i sommeren 2000 et udvalg med deltagelse af repræsentanter for Trafikministeriets og Justitsministeriets departementer, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Rigsadvokaten, Politidirektøren i København, Politimesterforeningen, Politi- og Dommerfuldmægtigforeningerne, Advokatsamfundet og Rådet for Større Færdselssikkerhed. Udvalget, som har retspræsident Niels Waage, Roskilde, som formand, fik bl.a. til opgave at komme med forslag til forenkling af systemet.

Det fremgår af grundlaget for den ny regeringsdannelse, at den nuværende regering ønsker, at der som led i indsatsen for en generel forbedring af færdselssikkerheden, sættes betydeligt hårdere ind over for de bilister, der kører i spirituspåvirket tilstand.

Justitsministeriet har derfor udvidet udvalgets kommissorium, sådan at udvalgets forslag ikke blot skal indebære en forenkling af gældende regler og praksis vedrørende spiritus- og promillekørsel samt kørsel i frakendelsestiden, men også indebære skærper i sanktionssystemet.

Da det som nævnt under punkt 5.5.2. må anses for usikkert, om de eksisterende konfiskationsbestemmelser udnyttes fuldt ud i praksis, har Justitsministeriet også bedt udvalget overveje mulighederne for at anvende andre typer af sanktioner og indsatsmuligheder som supplement til de nuværende sanktionstyper, herunder f.eks. at fratage føreren rådigheden over køretøjet ved grove eller gentagne overtrædelser – eventuelt for en tidsbegrænset periode.

Udvalget kan herudover foreslå ændringer af færdselslovens bestemmelser om spiritus- og promillekørsel i det omfang, det findes hensigtsmæssigt.

Endelig har Justitsministeriet anmodet om, at udvalget efter færdiggørelsen af dette arbejde tillige overvejer spørgsmålet om indførelse af lovbestemmelser, der muliggør anvendelse af måling af alkohol-koncentrationen i udåndingsluften som bevis i sager om spiritus- og promillekørsel.

Det ændrede kommissorium er medtaget som bilag 4 til lovforslaget.

6. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser

6.1. Gennemgang af motorvejsnettet mv., »sorte pletter« og informationskampagne

Udgifterne til den foreslåede gennemgang af motorvejsnettet, opsætning af skilte samt mindre færdselssikkerhedsmæssige indsatser kan opgøres til 29